

για το αν μάς μεταδίδεται το ποιητικό μήνυμα μέσα από τη μορφή του, όπως την έπλασε ή σολωμική πνευματική υπευθυνότητα, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μια τέτοια μορφή, δουλεμένη με τα στοιχεία της ποιητικής αφαίρεσης ως το έσχατο ανέκδο θ-ριο, με την υποβλητική δύναμη των εικόνων και την εσωτερική δομή του λυρισμού της, ή ποιηση αυτή έφορμα σήμερα με την τελειότητά της στους χώρους της πύδ ά-κραίας αφαιρετικής έκφραστικής, με τη διαφορά ότι σήμερα, σε μερικές περιπτώσεις, και έξω και έδω, επιδιώχθηκε μία μορφική φροντίδα σε βάρος της ποιητικής ούσίας, όπου στο Σολωμό υπάρχει σά δίδαγμα μεγάλης τεχνικής δύναμης, συναίρεσης του άπτού με το άυλο, του πράγματος με την ακτινοβολία του νόημάτος του.

"Αν μάλιστα λάδουμε ύπ' όψη μας ότι ή σημερινή ποίηση, σε άλλες περιπτώ-σεις προτιμά τη ρεαλιστική μετάδοση των ιδεών ή την απεικόνιση της πραγματικό-τητος του κόσμου μας με πολύ λιγότερο ενδιαφέρον για το λόγο, την ακρίβεια και το σωστό μουσικό θηματισμό των εκφραζομένων, ή ποίηση του Σολωμού μάς διδάσκει πώς πρέπει νά ακούσουμε την μεγάλη φωνή του «Χρέους» χωρίς νά αγανακτήσουμε μέσα στον έκκωφαντικό θόρυβο των άμεταυσίωτων κραυγών για σωτηρία, πού εκβάλ-λει ένα μέρος της σύγχρονης προστακτικής ποίησης, γιατί ή δικαιοσύνη άπαιτεί νά επισημάνουμε και τις εξαίρέσεις στον τομέα τουτον.

* Βλέπε: Μηνά Δημάκη: Λογοτεχνικά δοκίμια: Άθήνα 1969 σελ. 135: Το άποσπασματικό έργο του Σολωμού.

Δ. ΔΟΥΚΑΡΗΣ

«Ύμνος εις την Έλευθερίαν»
 ή μεγάλος σημερινός λόγος,
 ή Σολωμός
 καθαρός λυρισμός, έλλογος
 λόγος, Ύμνος και Πράξη
 ή Σολωμός
 ίαχές κινδύνων, αίμα και πάθος,
 δόξα του λόγου, ιερέας
 Έλπίδας σημερινής
 ή Σολωμός
 άθλημα μέγιστον της Έλευθερίας,
 κόσμημα μέγιστον
 Εύθύνης και Γλώσσας.
 Διδάσκαλός μας σημερινός
 μέγιστος
 ή Διονύσιος Σολωμός.

Ν. ΚΑΡΟΥΖΟΣ

Κοινή γλώσσα, του λαού της Ελλάδας ή γλώσσα: κοινότητα ψυχών: κοινή αλήθεια. Σ' αυτή την αδιάσπαστην ένότητα λειτουργούσανε μ' ειλάδεια ή Σολωμός, προσφέροντας το πύδ σωστό δίδαγμα της νεοελληνικότητας, την πύδ σωστή κατεύ-θυνση για τον Έλληνα άνθρωπο, πού ξεκινώντας άπ' την όρφική παράδοση και τον Όμηρο φτάνει κάποτε στην Όρθοδοξία. Η σολωμική διδασκαλία - ποίηση επιτρα-γίζει ολάκερη τούτη τη διάρκεια όσο τίποτ' άλλο, την ώρα πού το Γένος κάνει πό-λεμο κι άνακτά τη λευτεριά του, την τόσο ματοδαμμένη, σηκώνοντας τη γλώσσα του λαού στο ίδιο ύψος μ' εκείνο της έλευθερίας. Έν τούτοις, ή παρουσία του Σολωμού στην εποχή μας, «όπουδ' έρμιά και σκοτεινιά και το θανάτου σπύρι», δεν έχει και δεν μπορεί πιά νά έχει το πραγματικό της νόημα, είν' άπλώς κειμηλιακή, κάτι σάν